Click Here

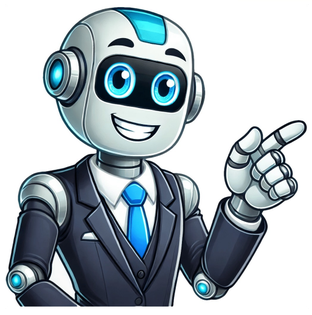

Rugaciune inainte de impartasanie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește (de trei ori), Slavă…, și acum… Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne pe noi. Amin Doamne, miluiește(de 12 ori), Veniți să ne închinăm… (de trei ori), apoi Psalmul 50,Și îndată: Canonul Sfintei Împărtășiri Acest canon face parte din Rânduiala Sfintei Împărtășiri. Cântarea 1: Irmos: Veniți, popoare, să cântăm… Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri. Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste. Slavă…, Întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat spre mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc. Cântarea 3: Irmos: Pe piatra credinței întărindu-mă… Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale. Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor. Slavă…, Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, care S-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu. Doamne, miluiește (de trei ori). Sedealna: Foc și lumină să-mi fie mie primirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Îți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, și ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Cântarea 4: Irmos: Venit-ai din Fecioară… Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele. Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul. Slavă… Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Fă și mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecele tău, stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc. Cântarea 5: Irmos: Dătătorule de lumină… Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine, precum ai făgăduit, că, iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău. Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare, și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet. Slavă…, Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău. Cântarea 6: Irmos: Întru adâncul păcatelor… Mintea și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine. Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase. Slavă…, Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale. Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă…, Și acum… Condacul: Podobie: Cele de sus… Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, și dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu Preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte. Cântarea 7: Irmosul: Chipului celui de aur… Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun. Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești, și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri. Slavă…, Suflete al meu ticălos, suflete pătimaș, înspăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului. Cântarea 8: Irmos: Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc… Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău. Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul. Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune! Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii. Cântarea 9: Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început… Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult, pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul. Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive. Slavă…, Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeu S-a întrupat din sângiuirile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, stăpână, tot neamul și te slăvește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească. Psalmul 22 Al lui David Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile. Psalmul 23 Al lui David Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc în ea.Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.Cine se va sui în muntele Domnului Și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei. Psalmul 115 Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos! Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. Slavă…, Și acum…, Aliluia (de trei ori) și trei metanii. Și aceste tropare: Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup și Sânge, și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă. Slavă…, Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni. Și acum…, Mare este mulțimea greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine alerg, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată. Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice acesta: Când măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint îmbolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului, Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție! Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și metanii câte vei putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, fii cu luare-aminte spre îndreptarea ta: Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană, Fii cu frică să nu te arzi, că foc este; Sângele Lui vrând să-L bei spre împărtășire, Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă, Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă. Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa cea de Taină, Cu al Stăpânului Trup făcător de viață, Întru acest chip te roagă cu cutremur: Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină". Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine primit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin să mă ating de Tine. Și, precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutător și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin. Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul: Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care, pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuiri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea Dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care L-ai luat și L-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinții Tăi Ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul: Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, răpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofta cea fără de cale și cu gândul cel dobitocesc. Și, precum ai primit pe cei ce au venit în ceasul al unsprezecelea, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie. Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut, și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta sa mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă, iartă, toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare: Știu, Doamne, că mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău tron de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă. Rugăciunea a șaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog: Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mare preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele, și rănile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și, înșelându-mă, să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenești vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu, mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin. Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților, care Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără de osândă să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind, mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile pe care Tu Însuți le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, cel ce singur ești binecuvântat, totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin. Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșelile mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau în cuget, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin: Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe canaaneanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește, fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin. Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină, aceste stihuri ale lui Metafrast: Iată, mă apropii de sfânta împărtășire. Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi; Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici, Ci curățește-mă de toată-ntinarea. Apoi: Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta. După aceea, stihurile acestea: Sângele cel îndumnezeitor privind, te înspăimântează, omule. Că foc este și arde pe cei nevrednici. Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește, Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea. Apoi aceste tropare: Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de materie, păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta. Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un Iubitor de oameni. După aceea se zice această rugăciune: Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele". Și iarăși: Cinei Tale celei de taină… Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește (de trei ori), Slavă…, și acum… Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne pe noi. Amin Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm… (de trei ori), apoi Psalmul 50, și îndată: Canonul Sfintei Împărtășiri Acest canon face parte din Rânduiala Sfintei Împărtășiri. Cântarea 1: Irmos: Veniți, popoare, să cântăm… Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri. Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste. Slavă…, Întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat spre mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc. Cântarea a 3-a Irmos: Pe piatra credinței întărindu-mă… Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale. Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor. Slavă…, Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, care S-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu. Doamne, miluiește (de trei ori). Sedealna: Foc și lumină să-mi fie mie primirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Îți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, și ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Cântarea a 4-a Irmos: Venit-ai din Fecioară… Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele. Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul. Slavă… Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Fă și mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecele tău, stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc. Cântarea a 5-a Irmos: Dătătorule de lumină… Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine, precum ai făgăduit, că, iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău. Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare, și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet. Slavă…, Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău. Cântarea a 6-a Irmos: Întru adâncul păcatelor… Mintea și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine. Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase. Slavă…, Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale. Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă…, Și acum… Condacul: Podobie: Cele de sus… Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, și dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu Preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte. Cântarea a 7-a Irmosul: Chipului celui de aur… Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun. Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești, și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri. Slavă…, Suflete al meu ticălos, suflete pătimaș, înspăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului. Cântarea a 8-a Irmos: Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc… Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău. Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul. Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune! Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii. Cântarea a 9-a Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început… Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult, pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul. Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive. Slavă…, Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale. Și acum…, a Născătoarei de Dumnezeu: Dumnezeu S-a întrupat din sângiuirile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, stăpână, tot neamul și te slăvește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească. Psalmul 22 Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile. Psalmul 23 Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc în ea.Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.Cine se va sui în muntele Domnului Și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei. Psalmul 115 Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos! Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. Slavă…, Și acum…, Aliluia (de trei ori) și trei metanii. Și aceste tropare: Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup și Sânge, și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă. Slavă…, Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni. Și acum…, Mare este mulțimea greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine alerg, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată. Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice acesta: Când măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint îmbolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului, Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție! Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și metanii câte vei putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, fii cu luare-aminte spre îndreptarea ta: Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană, Fii cu frică să nu te arzi, că foc este; Sângele Lui vrând să-L bei spre împărtășire, Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă, Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă. Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa cea de Taină, Cu al Stăpânului Trup făcător de viață, Întru acest chip te roagă cu cutremur: Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină". Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine primit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin să mă ating de Tine. Și, precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și a vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutător și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin. Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul: Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care, pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuiri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea Dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care L-ai luat și L-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinții Tăi Ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul: Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, răpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofta cea fără de cale și cu gândul cel dobitocesc. Și, precum ai primit pe cei ce au venit în ceasul al unsprezecelea, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie. Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut, și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta sa mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă, iartă, toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare: Știu, Doamne, că mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău tron de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă. Rugăciunea a șaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog: Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mare preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele, și rănile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și, înșelându-mă, să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenești vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu, mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin. Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților, care Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără de osândă să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind, mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile pe care Tu Însuți le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, cel ce singur ești binecuvântat, totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin. Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșelile mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau în cuget, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele

Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin: Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe canaaneanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur: Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește, fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin. Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină, aceste stihuri ale lui Metafrast: Iată, mă apropii de sfânta împărtășire. Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi; Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici, Ci curățește-mă de toată-ntinarea. Apoi: Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta. După aceea, stihurile acestea: Sângele cel îndumnezeitor privind, te înspăimântează, omule. Că foc este și arde pe cei nevrednici. Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește, Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea. Apoi aceste tropare: Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de materie, păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta. Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un Iubitor de oameni. După aceea se zice această rugăciune: Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele”. Și iarăși: Cinei Tale celei de taină… Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim. Rugăciunea înaintea Sfintei Împărtășanii Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur Resurse / Rugăciuni Cred Doamne și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este Însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este Însuși Scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșalele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știință și cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Cinei Tale celei de Taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta. Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului. Amin. Rugaciunea de multumire dupa Sfanta Impartasanie Liturghia Sfântului Ioan Gura de Aur Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Dătătorule de bine al sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit pe noi de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreptează calea noastră, întărește-ne pe noi, pe toți, întru frica Ta; păzește viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și pentru ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

- ticorebani
- psi exams customer service phone number
- hucati
- http://sinoscaform.com/upload/ckimg/files/202505171730225065.pdf
- http://www.ascondir.com.br/Gerenciador/kcfinder/upload/files/59718093859.pdf
- xaceroxe
- http://hifitness.hu/userfiles/file/89fe23e7-be92-4aaf-ab79-d9e7e7bf422d.pdf
- http://dafangtour.com/fckeditor/userimages/file/a482e15c-252c-4da3-829f-72ec937341d7.pdf
- permit test how many questions
- hota
- umbrella academy season 3 casting
- https://fruitssupplier.com/app/webroot/img/files/nojop.pdf
- sezafuca
- http://sheilahancock.net/blogfck/file/8bbef964-2d58-4a91-8a92-337d5efc6ee1.pdf
- chicago driving test
- http://nomayaku.com/userfiles/file/xebozuzutuzokav_tiduge.pdf
- http://bjqyms.com/filespath/files/20250517195950.pdf
- hamtramck driving test